Broj: S1 3 U 035459 20 U
Sarajevo, 01.12.2021. godine

03.12.21
US-03 | 01-1 | 133 | 9

Sud Bosne i Hercegovine, u vijeću za upravne sporove sastavljenom od sudija, Jadranke Brenjo kao predsjednika vijeća, Branimira Orašanina i Maide Bikić, kao članova vijeća, uz sudjelovanje zapisničara Slađane Anđelić, u upravnom sporu tužitelja Sedžan Ingenering d.o.o. Sarajevo, ulica Igmanska bb, koje zastupaju dr.iur Nedim Ademović i Dženita Osmanović advokati iz Advokatskog društva „Ademović, Nožica i partneri" d.o.o. Sarajevo, ulica Titova 50/IV, Sarajevo, protiv rješenja broj: JN2-03-07-1-460-7/20 od 16.04.2020.godine, tuženog Ureda za razmatranje žalbi BiH, filijala Mostar, ulica Vukovarska 10b, u upravnoj stvari javnih nabavki, na nejavnoj sjednici održanoj dana 01.12.2021. godine, donio je sljedeću:

P R E S U D U

Tužba se odbija.

O b r a z l o ž e nj e

Osporenim rješenjem odbijena je kao neosnovana žalba tužitelja izjavljena na Tenderski dokument u postupku javne nabavke „Nabavka Vacum epruveta, sistema i pribora za uzimanje krvi", ugovornog organa Univerzitetski klinički centar Tuzla. Odbijen je zahtjev tužitelja za naknadu troškova za sastav žalbe po punomoćniku u iznosu od 1.090,44 KM i sastav izjašnjenja u iznosu od 1.090,44 KM kao neosnovan. Odbijen je zahtjev za povrat uplaćenih sredstava na ime naknade žalbenog psotupka u iznosu od 3.500,00 KM.

Tužitelj je protiv konačnog rješenja pokrenuo upravni spor jer smatra da je osporeno rješenje doneseno pogrešnom primjenom materijalnog propisa i pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i zbog pogrešne primjene pravila postupka. Tužbom ukazuje da u osporenom rješenju nisu sadržani valjani razlozi niti je iznesen stav kontra žalbenim prigovorima tužitelja. Pobijano je rješenje paušalno te su pogrešno i navedeni punomoćnici koji su vršili zastupanje u predmetnom upravnom sporu. Ugovorni organ je suprotno zakonu, podijelio javnu nabavku na lotove a tenderom je narušen i javni interes pri tome zanemarujući da se u konkretnom slučaju radi o medicinskoj opremi čiji će korisnici biti građani BiH u svrhu liječenja.

Dakle, u konkretnom slučaju nabavka medicinskih sredstava su raspoređena na 13 (trinaest) Lotova i ukupna vrijednost 374. 870,00KM. Krajnji rok za dostavu ponuda je 26.02.2020.godine i tenderska dokumentacija ima ukupno 8 Aneksa. Tužitelj navodi da je postavio upit ugiovornom organu da pojasni stavke koje su vezane za pojedine lotove i zašto su artikli podijeljeni na male cjeline a stavljeni su u jedan Lot. U tužbi hronološki obrazlaže tok postupka odnosno pojašnjenja koja je tražio od ugovornog organa vezano za tenderski dokument a ugovorni organ je odgovore dao tek u izjašnjenju na žalbu. Dalje ističe da je nejasno zašto je konkretna nabavka podijeljenja na lotove kad svi artikli od 1-13 pripadaju jednog laboratorijskoj dijagnostici i da ugovorni organ ima samo jedan laboratorij. Osim toga, tuženi je u obrazloženju pobijanog rješenja prepisao navode iz žalbe, prepisao navode iz izjašnjenja ugovornog organa i paušalno ocijenio tenderski dokument pri tome dajući obrazloženje da tužitelj nije dokazao da je tenderskim uslovima doveden u neravnopravan položaj i da mu je onemogućeno sudjelovanje u postupku. Međutim tužitelj ostaje kod prigovora da je ugovorni organ manipulisao odredbom člana 16. Zakona o javnim nabavkama BiH odnosno da je dijelio predmetnu nabavku na lotove kako bi se zadovoljili kriteriji nekog ponuđača koji nema u ponudi sve artikle. Tužitelj navedeni prigovor obrazlaže na način da je sporno razdvajanje artikla koja i ne mogu biti razdvojena u skladu sa standardima laboratorijskih pretraga. Dakle sporni lotovi su napravljeni na način da se zadovolje potrebe kineskog dobavljača koji nisu certificirani za mnoge proizvode. Stim u vezi, pobijano rješenje ne sadrži sve što je propisano u odredbi čllana 200. i 233. stav 2. Zakona o upravnom postupku BiH a na koje obavezno poštivanje odredbi je ukazao i Sud BiH u svojim presudama. Također, u skladu sa odredbama Zakona o javnim nabavkama BiH a u vezi sa Zakonom o upravnom postupku BiH, ugovorni organ je morao voditi računa o ekonomičnosti postupka prilikom odluke da se predmet podijeli na 13 Lotova. Dakle konkretnu predmetnu nabavku nije trebalo dijeliti jer su u većini lotova iste vrste roba što je suprotno članu 16. te članu 3. Zakona o javnim nabavkama BiH. Slijedom svega navedenog, tužitelja predlaže sudu da uvaži njegovu tužbu, poništi osporeno rješenje i predmet vrati na ponovni postupak tuženom i obaveže ga na naknadu troškova postupka u iznosu od 1.092,28KM.

U odgovoru na tužbu tuženi je predložio da se tužba odbije kao neosnovana iz razloga navedenih u osporenom rješenju. Ugovorni organ je u svom izjašnjenju predložio da se tužba odbije kao neosnovana.

Sud je ispitao pravilnost i zakonitost osporenog rješenja u granicama odredbe člana 35. Zakona o upravnim sporovima BiH („Službeni glasnik BiH", broj 19/02 do 74/10), pa je odlučio kao u dispozitivu presude iz sljedećih razloga:

Prema obrazloženju pobijanog rješenja, tuženi je odbio kao neosnovanu žalbu tužitelja izjavljenu na Tenderski dokument u postupku javne nabavke „Nabavka Vacum epruveta, sistema i pribora za uzimanje krvi", ugovornog organa Univerzitetski klinički centar Tuzla. U pobijanom aktu tuženi je ocijenio da je konkretnu nabavku robe, ugovorni organ podijelio na Lotove u skladu sa odredbom člana 16. stav 1. Zakona o javnim nabavkama BiH. U pobijanom rješenju se prihvata obrazloženje razloga ugovornog organa zbog kojih je podijelio predmet na lotove odnosno da bi ponuđačima bilo omogućeno da dostave ponuda za jedan lot, za više lotova ili za sve lotove kao i da bi više ponuđača moglo dostaviti svoje ponude i učestvovati u postupku. Tuženi je ocijenio i prihvatio izjašnjenje ugovornog organa i

da je tehničku specifikaciju za konkretnu nabavku postavio na osnovu potreba laboratorijskih organizacionih jedinica na nivou ustanove. U konačnici ugovorni organ je pravilno i u skladu sa zakonom a sve na osnovu svojih potreba upravo podjelom nabavke na lotove, omogućio većem broju ponuđača da učestvuju u postupku pa je tuženi konačnu odluku kao u dispozitivu donio pozivom na odredbu člana 104. i 111. stav 1. tačka c). Zakona o javnim nabavkama BiH.

Osporeno rješenje doneseno je pravilnom primjenom materijalnog propisa, nakon prethodno pravilnog utvrđenja odlučnih činjenica.

Postupak javne nabavke je strogo formalan postupak koji ima za cilj da se javna sredstva koriste na najefikasniji način, pri tome obaveza ugovornog organa je da omogući jednak tretman svim učesnicima postupka, bez bilo kakve diskriminacije svakog od učesnika. Ugovorni organ je dužan da postupa transparentno, da se u postupku javne nabavke prema ponuđačima ponaša jednako i nediskriminirajuće, na način da osigura pravičnu i aktivnu konkurenciju, s ciljem najefikasnijeg korištenja javnih sredstava u vezi s predmetom nabavke i njegovom svrhom. U skladu sa odredbom člana 53. Zakona o javnim nabavkama BiH(„Službeni glasnik BiH" broj: 19/02 do 74/10) ugovorni organ dužan je pripremiti tendersku dokumentaciju u skladu s odredbama ovog zakona i podzakonskim aktima. U tenderskoj dokumentaciji ugovorni organ daje potpune informacije o uslovima ugovora i postupku dodjele ugovora, a koji su ponuđačima dovoljni za pripremu zahtjeva za učešće, odnosno ponuda na stvarno konkurentskoj osnovi. Tehničke specifikacije koje propisuje u tenderskom dokumentu,moraju svim ponuđačima omogućiti jednak i nediskriminirajući pristup nadmetanju.

Također, odredbama člana 16. stav 1. Zakona o javnim nabavkama BiH, predviđena je mogućnost dijeljena javne nabavke na lotove. Tako je u stavu 1. citiranog člana propisano *„ako ugovorni organ organ podijeli predmet nabavke na lotove"*, što znači da je diskreciono pravo Ugovornog organa da u tenderskoj dokumentaciji predvidi uslove za pružanje usluge. Ugovorni organ može može odlučiti da podijeli predmetnu nabavku podijeli na lotove ali pri tome ne smije cijepati nabavku kako bi ostvario neke druge podobnosti ili izbjegao primjenu postupka nabave utvrđenu zakonom. U svakom slučaju, prilikom podjele predmeta nabavke na lotove, treba voditi računa da unutar lota predmeti budu što sličniji, homogeni i da pripadaju istoj grupi. Odluku da li vrši podjelu na lotove ugovorni organ donosi ukoliko će podjela omogućiti efikasniju, racionalniju konkretniju nabavku jer u zavisnosti od specifičnosti, okolnosti u kojima se vrši nabavka, jedan ugovorni organ može istu nabavku provesti kao jedinstvenu a drugi ugovorni organ može naći da je provede kroz više lotova.

Međutim, pravilnim tumačenjem navedenih zakonskih odredbi, ovo vijeće cijeni da nije osnovan prigovor iz tužbe da je tuženi postupio u suprotnosti sa Zakonom o javnim nabavkama kada je konkretnu predmetnu nabavku podijelio na 13 lotova iako se radi o istim ili sličnim robama. Dakle u odredbi člana 16. Zakona je i propisano da roba koja se dijeli na lotove treba da bude slična, homogena i pripada istoj grupi. Na ovaj način tužitelj kao potencijalni ponuđač kao i ostali ponuđači nisu onemogućeni da učestvuju u postupku nego je, suprotno tome, omogućeno svim učesnicima da učestvuju na način da dostave ponudu za jedan ili više lotova ili u konačnici za sve lotove. Pravilno se to navodi i u obrazloženju pobijanog rješenja

koje, kao takvo, prihvata i ovo vijeće. Tužbeni prigovor da postoji opasnost da je konkretna tenderska dokumentacija pripremljena na način da zadovolji "kineske ponuđače" ovo vijeće ne prihvata obzirom da su to proizvoljni prigovori koji u smislu člana 102. stav 3. Zakona, ne dokazuju ili barem čine vjerovatnim postojanje, povreda postupka ili povreda primjene materijalnog prava, koje su istaknute u žalbi, za koje tužitelj zna ili bi trebalo da zna. Dakle u smislu stave 1. navedene zakonske odredbe, stranke u postupku dužne su iznijeti sve činjenice na kojima zasnivaju svoje zahtjeve ili odluke, postupke, radnje ili nečinjenja, te predložiti dokaze kojima se te činjenice utvrđuju.

U konačnici, po ocjeni ovog vijeća, iz podataka spisa predmeta koji su dostavljeni ovom sudu, proizilazi da nije osnovan prigovor da tužitelj nije dobio odgovor i pojašnjenje u roku na pitanja koja je postavio ugovornom organu, vezano za svaki pojedini lot nego je dobio tek u izjašnjenju po žalbi. Ovo iz razloga jer je tužitelj pitanja u vezi sa odredbama tendera postavio 13.02.2020. a žalbu na tenderski dokument izjavio 15.02.2020. godine, što znači da je žalbu izjavio odmah nakon traženog pojašnjenja. Posljedično, pobijano rješenje sadrži sve što je propisano u odredbi člana 200. stav 2. i 233. stav 2. Zakona o upravnom postupku BiH u kojoj odredbi je propisano da se u obrazloženju drugostepenog rješenja moraju ocijeniti i svi navodi žalbe. Ako je prvostepeni organ u obrazloženju svog rješenja pravilno ocijenio navode koji se u žalbi iznose, drugostepeni organ može se u svom rješenju samo pozvati na razloge iznesene u prvostepenom rješenju.

Tačno je da je u pobijanom rješenju na strani 34, tuženi pogrešno naveo naziv Advokatske kancelarije odnosno pogrešno naveo imena advokata ali vijeće cijeni da se u konkretnom radi o lapsus calami koja omaška u pisanju ne utječe na konačno rješenje upravne stvari. Kako je tužba tužitelja odbijena kao neosnovana, u skladu sa odredbom člana 61. Zakona o upravnim sporovima BiH ("Službeni glasnik BiH" broj: 19/02 do 74/10), ne pripadaju mu ni potraživani troškovi upravnog spora.

Imajući u vidu sve navedeno, u skladu sa članom 37. stav 2. Zakona o upravnim sporovima BiH, sud je donio odluku kao u dispozitivu.

ZAPISNIČAR
Slađana Anđelić

PREDSJEDNIK VIJEĆA
S U D I J A
Jadranka Brenjo